

Libris
Respect

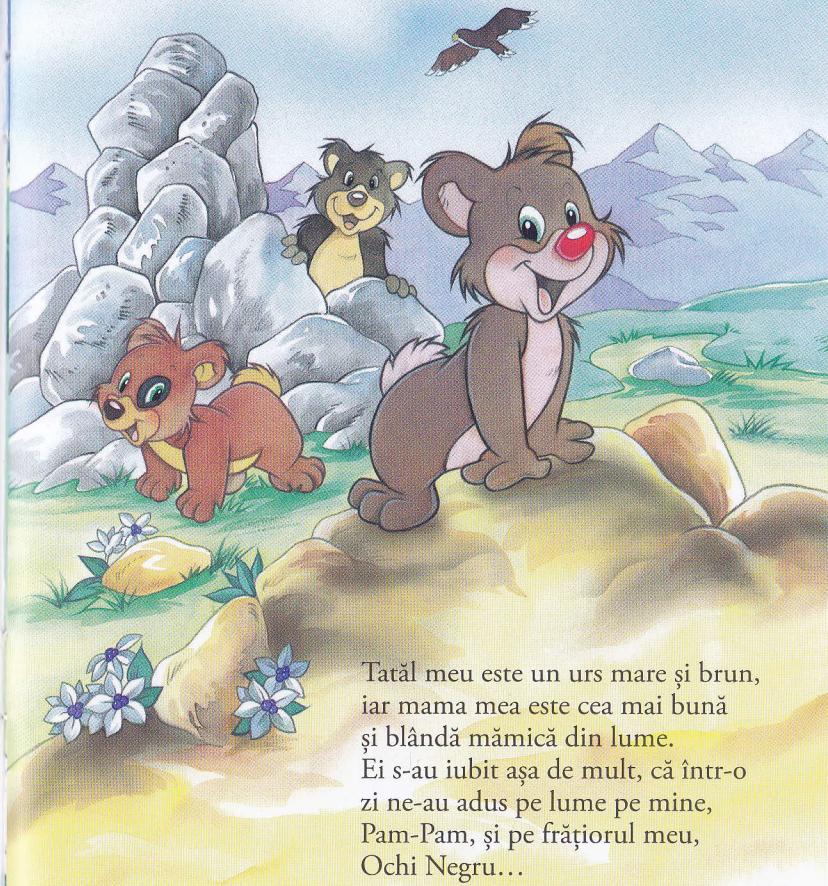
PAM-PAM

UN URSULEȚ
LA VÂNĂTOARE DE... MIERE

Pam-Pam

Un ursuleț la vânătoare de... miere

Tatăl meu este un urs mare și brun,
iar mama mea este cea mai bună
și blândă mămîcă din lume.
Ei s-au iubit aşa de mult, că într-o
zi ne-au adus pe lume pe mine,
Pam-Pam, și pe frățitorul meu,
Ochi Negru...

Când a venit primăvara, mama ne-a dus pe o minunată
pajiște să ne jucăm în voie.

Mie și frățitorului meu ne plăcea tare mult să ne batem
în joacă și numisem această luptă „pam-pam“. Așa că mie
mi s-a spus „Pam-Pam“, iar fratelui meu, „Ochi Negru“.
Deși ne luptam, noi ne iubeam foarte mult!

Mama ne învăță cum să ne descurcăm și să găsim singuri
hrană. Totul era nou și fascinant pentru noi. Jucam adesea
pam-pam, mai bine-zis, ne luptam.

Dar atunci când nu doar unul, ci ambii ochi ai fratelui meu
deveneau negri, mama mă certă zdravăn și mă trimitea
în bârlog.

Într-o zi, tata ne-a spus:

— Mâine veți merge cu mama să luați lecții de pescuit.
Cine va prinde un pește va merge cu mine să adunăm
miere sălbatică.
Să prinzi pește însă nu era deloc ușor... „Dacă nu prind
pește, atunci nu merg după miere“, m-am gândit eu.
Hm... tata a spus că merge la adunat miere...

Într-un moment de neatenție a mamei, am ieșit din apă și am luat-o la goană către pădure. Nu știam cum arată mierea și nici unde s-o găsesc. Pe drum m-am întâlnit cu un animal mic și verde.

— Bună! Eu caut miere prin pădure. Știi cumva unde pot găsi miere? l-am întrebat.

— Eu sunt un broscoi și nu mănânc miere. Întrebă-l pe Tasso, el te-ar putea ajuta! mi-a răspuns broscoiul. Iar apoi s-a făcut nevăzut.